

פרפראות בפרשת השבוע ובהלכה: משפטים שקלים ע"י יהודה זבולון הלוי קליטניק בעל פרדס יהודה

~ מדוע נקט הלשון לפניהם ~

וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִּׁים לְפָנֶיךָ: (כא א) והנה צריך לבאר מה בא הפסוק ללמדנו באומרו לְפָנֶיךָ, אשר לכאורה יתור לשון הוא, רק מצינו בבעל הטורים שכתב אשר מילת הַמִּשְׁפָּטִים הוא נוטריקון {ראשי תיבות} הדיין מְצוּוֹה שִׁיעֶשֶׂה פְּשֵׁרָה טָרֵם יַעֲשֶׂה מִשְׁפֵּט, והוא מן הגמרא (סנהדרין דף ו:), והיינו שהדיינים מחוייבים לעשות כל טעדיקי שבעולם שיהיה פשרה בין שני בעלי דינין קודם שיעשה משפט, ומצינו שם בגמרא ר' יהושע בן קרחה אומר מצוה לבצוע, היינו שכל זה היינו עשיית פשרה, הוא קודם שישבו הדיינים וחשבו הדין, אבל אחר שישבו לעשות דין, ויצא אחד מהם חייב או פטור, אסור להם לעשות פשרה, רק חייבים לפסוק הדין, ומצינו עוד בזה בגמרא (ר"ה דף כא ע"ב) בקש קהלת – שלמה המלך – להיות כמשה, בקש קהלת לדון דינין שבלב שלא בעדים ושלא בהתראה, והיינו שרצה לזכות לפסוק מליבו ולידע האמת, מיהו החייב ומיהו פטור, יצתה בת קול ואמרה לו וכתוב יושר דברי אמת, ולא קם נביא עוד בישראל כמשה, והיינו כוח זה היה למשה רבינו ע"ה עצמו, ואם כן לפי זה יוצא שאצל משה רבינו ע"ה לא היה שייך ענין של עשיית פשרה, לגבי בעלי דין, מכיון שידע מיד האמת, ואם כן צריך ביאור הפסוק כאן, וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים שהקב"ה אמר למשה רבינו ע"ה שצריך לעשות פשרה בדין, אלא התורה הוסיפה וכתבה לְפָנֶיךָ לרמוז שאין הכי נמי שאליו היינו אל משה רבינו ע"ה אין ענין הפשרה, אבל לשאר הדיינים שיהיו לכלל ישראל בכל הדורות, להם יהיה הענין של עשיית פשרה, קודם פסק דין, ודפח"ח. (איל המילואים להג"ר ארי' ליב קרא אב"ד נעסנא, קראטאשין תר"א) ע"ד זה אפשר להוסיף לפי מה שכתב כאן הבעל הטורים בד"ה וְאֵלֶּה אשר הוא נוטריקון וחייב אדם לחקור הדין, ומקורו בגמרא (סנהדרין דף לב.) אשר כל דיין חייב לחקור הדין, ומרמוז בפסוק, אשר גם ענין זה של חקירה ודרישה, הוא גם ענין של לְפָנֶיךָ, היינו לשאר הדיינים, ואילו משה רבינו ע"ה לא היה צריך לזה, והגם דלכאורה אנו יודעים הכלל שתורה לא בשמים היא, ואם כן האריך פסק משה לפי הגילוי מן השמים, ואולי צריך לומר שנזדכך משה רבינו ע"ה כל כך, שראה בראייה מוחשית על פניהם של הבעלי דינים עם מי הצדק, ומי החייב ומי הפטור, ואין זה נקרא "בשמים", כידוע שהכל נרשם על פניו של האיש, וכו', ועוד אפשר לומר שמשה רבינו ע"ה היה בבחינת למעלה מן העולם, ואצלו לא היה שייך הענין "תורה לא בשמים" שהרי הוא עלה השמימה, ולמד שם התורה, וד"ל. (שמח זבולון תשפ"א)

לבין עני שאצלו הגניבה היא יקר המציאות, וזהו פרוטותיו האחרונות, אבל בשמים, תלוי מאוד העונש גם לפי גודל הצער שהיה לבעל האבידה, ובוהו יש נפקא מיניה אם הגניבה, הוא מאיש עשיר, או עני, וכמו שמצינו בזה בפסוק (שמואל ב פרק יב ב-ה) וַיִּקַּח אֶת כִּבְשֵׁת הָאִישׁ הָרֹאשׁ הַיְיָנו עֲנִי וַיַּעֲשֶׂה לְאִישׁ הַבָּא אֵלָיו, וַיַּחַר אָף דָּוִד בְּאִישׁ מֵאֵד וַיֹּאמֶר אֵל נָתַן חַי ה' כִּי בֵן מוֹת הָאִישׁ הַעֲשֶׂה זֹאת. היינו מכיון שגנב מאיש עני את הכבש האחרון שלו, פסק דוד שהוא חייב מיתה, והגם שעל פי דין תורה אין מגיע עונש כבד כזה, עבור גניבת צאן אחד, מכל מקום מכיון שהיה זה כבשת הרש, של העני שאין לו כלום, פסק דוד המלך כך, וזה מרומז בפסוק אֵל תִּגְזַל דָּל כִּי דָל הוּא: (משלי כב כב) שתראה להיזהר מאוד מלגזול מן דל בזמן דלותו, כי צערו גדול מאוד, וכך אותו דבר אצל הגר שצערו גדול מאוד, והיינו מכיון שכלל ישראל בהיותם במצרים, היה בבחינת דלים גדולים, וצערם היה גדול מאוד, הילכך השי"ת מזהירם וְגַר לֹא תוֹנֶה הֵילַכְךָ הַכְּתוּב מִזֵּהִירֵנוּ שְׁלֹא לַצַּעֲרָם כָּלֵל, והיינו כמו שהיינו אנחנו בני ישראל במצרים, כִּי גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, וצערנו היה גדול, וממילא אתם מרגישים נפש הגר, ולפי"ז מיושב הפסוק, ומוכן הקשר בין ב' הענינים בפסוק. (אכן משה להגאון ר' משה פרלמוטר – וואראש תרי"ט עם הסכמות גדולי אדמו"ר ורבני פולין)

~ צריכים לבקש ולהתפלל שיתגדל ויתקדש שמי רבא ~

וְהָיָה כִּי יַעֲקֹב אֵלֵי וְשָׁמַעְתִּי כִּי תִנּוּן אָנִי: (כב כו) והנה צריך להבין מה בא להשמיענו הפסוק באומרו "אֵלֵי" דלכאורה היה די לכתוב וְהָיָה כִּי יַעֲקֹב וְשָׁמַעְתִּי, רק ידוע אשר בעת שהאדם מתפלל צריך לראות שלא לבקש אך ורק עבור צרכיו האישיים, אלא שיבקש בכלליות עבור כבוד שמים שיתגדל ויתקדש שמי רבא, ואז יבקש שיהיה לו ישועה בפרטיות ענינו, ויהיה נכלל בהכבוד שמים, אבל עיקר תפילתו הוא עבור שם הוי"ה שיהיה בשלימות, [בבחינת – ביום ההוא "יהיה" ה' אחד ושמו אחד כידוע שהוי"ה יתמלא ל-יה"ה, המו"ל] ואז כשמבקשים עבור כבוד שמים, אזי השי"ת ממלא גם בקשתיו הפרטיים, וזה הכוונה בפסוק כאן, וְהָיָה כִּי יַעֲקֹב, היינו אם יתפלל ועיקר דעתו ורצונו יהיה "אֵלֵי", היינו ששם הוי"ה יהיה בשלימותו, וזה יהיה עיקר כוונתו, אזי וְשָׁמַעְתִּי, שהשי"ת ישמע לכל בקשותיך, אף הפרטיות מכיון שהשי"ת הוא רחמן, כִּי תִנּוּן אָנִי. (כנסת יחזקאל ראדאמסק)

~ התפילה צריכה להיות בשמחה ~

ובאופן אחר אפשר לפרש בפסוק הנ"ל וְהָיָה כִּי יַעֲקֹב אֵלֵי וְשָׁמַעְתִּי, ע"ד שראיתי בספר אשי דוד מהגה"ק ר' דוד יצחק אייזיק מסקאליא זצוק"ל על הפסוק (תהלים ל ז) וְאֲנִי אֲמַרְתִּי בְשִׁלְוִי בַל אָמוּט לְעוֹלָם, שפירש לפי המובא בכתבי האריז"ל, אשר עיקר התפילה היא כאשר היא בשמחה, וכמו שאמר דוד המלך ע"ה, יִשְׂמַח לֵב מִבְּקָשָׁי ה', וזה הכוונה בפסוק וְאֲנִי אֲמַרְתִּי, –אמירה זו תפילה – היינו עם כאשר אני מתפלל בְשִׁלְוִי, אשר הוא בגימ' שמ"ה, היינו עם

~ העונש על גניבה מעני המור מאוד מאוד ~

וְגַר לֹא תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ כִּי גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: (כ"ב כ) והנה רש"י הק' וכן ברמב"ן הק' מצינו שהקשו מהו השייכות בפסוק בין הרישא לסיפא, בין הענין של כִּי גֵרִים הָיִיתֶם והילכך אנו מחוייבים בענין של גַר לֹא תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ, והנה אפשר לומר דכאשר אדם נכשל בגניבה, אזי הדיין שופט הדין, לפני הגניבה, ואין נפקא מיניה, אם גנב מאדם עשיר שאינו מחשיב כלל הגניבה,

שמחה, אז אני יודע אשר בל אָמוֹט לְעוֹלָם, אשר תפילותי יעשו פרי בעז"ה למעלה, עכ"ד, וזה אפשר לפרש כאן, וְהָיָה וידוע מאמר המדרש אין והיה אלא לשון שמחה, (מובא באור החיים הק' ריש פ' עקב בראשית רבה פ' מ"ב) כִּי יִצְעַק אֱלֹהִים, שאם תפילותיך יהיו בשמחה, ותתפלל מתוך שמחת הלב, אזי תזכה וְשִׂמְעָתִי, אשר בזכות זה השי"ת ישמע לתפילותיך. (שמח זבולון תשפ"א)

~ העונש הוא מדה כנגד מדה ~

כִּי הַשְׁחָד יַעֲנֶה פְקָדוֹתָיו: (כג ח) והקשו כל המפרשים מה הטעם אשר בלקיחת שוחד, העונש הוא דוקא בעיניים, ואפשר לבאר שזה בחינה של מידה כנגד מידה, לפי מה שמצינו בספר אורים ותומים

להגאון ר' יהונתן אייבשיץ (סי' י' אורים ס"ק ד) וז"ל: ואני נוהג ג"כ בכל הדברים וכו' לעיין בספרים ולהורות מתוך הספר כי אותיות מחכימים בפרט בזה"ז אשר בעו"ה השכחה גובר עכ"ל, ובספר פתחי תשובה (יו"ד סי' רמ"ד סק"ג) מביא בשם השבות יעקב שקודם כל פסק חייבים לעיין בפנים הספר, ולפי"ז הדיין מחוייב לבדוק הדין בתוך הספר, וזה הדיין שלוקח שוחד פוסק הרי לטובת מי שנתן לו השוחד, ולא דווקא, לפי מה שמובא בספר, ואם כן אין לו צורך בעיניים לראות הפסק שבספרים, ואם כן נענש, אשר יַעֲנֶה פְקָדוֹתָיו. (מה שלא ראה בעיניו הפסוק המפורש בתורה האוסרת לקחת שוחד, ואם כן מה בצע בעיניו, המו"ל) (בית פנחס להגה"ק ר' פנחס הלוי הורוויץ מגראסווארדיין)

מדור תעובדות

***** בעל המלון מכיר טובה לחסידים, עבור ישועה שקיבל מרבים *****

ש"ק כאשר ישבו כולם ליד השולחן שהיה ערוך כיד המלך, ויתיישב ביניהם בעל המלון, ויפן אליהם ויאמר, בטח מעונינים אתם לדעת מדוע עשיתי הדבר הגדול הזה עבורכם, שמעו והסכיתו למה שאספר לכם גופא דעובדא היכא הוי, ויספר להם בעל המלון כדלהלן:

אבי זכרוננו לברכה, היה סוחר שנסע על פני העיירות כמה פעמים בשנה לצורך מסחרו, וכל פעם שהיה יוצא לנסיעה עבור עסקיו, היה דרכו בקודש לבקש ברכת הדרך מן הצדיק הלוא הוא רבכם - רבינו הרה"ק רבי ישראל מהוסיאטין זיע"א, ויהי היום ואבי רצה ליכנס אל רבינו מהוסיאטין זיע"א, כדרכו מימים ימימה, אך כאשר הגיע לביתו נאווה קודש של רבינו, אמר לו הגבאי שימתין, וכך המתין זמן רב, עד שסוף סוף קראו לו להיכנס לרבינו, ויהי כאשר נכנס והגיש פתקא - קויטעל כנהוג, ורבינו הרה"ק מהוסיאטין זיע"א, התבונן בהפתקא זמן רב, ושאל את אבי, ומה שלום בנך הקטן, ואבי ענה שהוא בטוב הגמור לפי הידוע לו, ואז נתאדמו פניו של רבינו הרה"ק רבי ישראל מהוסיאטין זיע"א, וענה לאבי, השי"ת ישלח רפואה שלימה מן השמים במהרה לבנך, והוסיף לאבי, אשר אין לו ממה לחשוש,

אבי בשמעו זאת נתפחד מאוד מאוד, למשמע אזניו, אך שמח שמחה שלפחות גם אם קרה מה שקרה, הרי שהצדיק ברכו מפורשות שיהיה רפואה, ואל לו לחשוש, הילכך יצא בשלווה מבית הצדיק, ובעבור שהיה באמצע נסיעתו, ולא היה יכול לחזור מיד לביתו, כי הרי לכלכלת ביתו נסע, הילכך לא נשאר בידו אלא להיכנס לביהכ"נ, ולומר כמה פרקי תהילים, אך החליט מיד לרשום השעה והזמן שהיה אצל הצדיק, וגם מה שאמר לו הצדיק מילה במילה, ובפרט אודות בנו והברכה המופלאה שלא היה לו הסבר בזה,

ויהי כאשר פתח את ארנקו להוציא נייר קטן לרשום עליו כל דיבורי הצדיק, נשתומם ונתפחד מאוד, מכיון שראה שאת הקויטעל

ביום עש"ק כ"ט כסלו בימי החנוכה בשנת תש"ט, נסתלק לבית עולמו הרה"ק רבינו רבי ישראל מהוסיאטין זיע"א, בנו של הרה"ק ר' מרדכי שרגא מהוסיאטין זיע"א, שהיה בנו של רבינו הרה"ק רבי ישראל מרוזין זיע"א וזצוק"ל, ונטמן בבית החיים בטבריה כידוע, ומכיון שהיה זה בעש"ק וההלוויה היתה בעיר תל אביב, והקבורה בעיר טבריה, והזמן קצר עש"ק, ומה גם שהרבה חסידים לא היו לאדמור"ם בזמניהם, הילכך נסעו רק קבוצה של ערך כשלושים איש, להקבורה בעש"ק לעיר טבריה,

מיד לאחר הקבורה, הלכו אותם חסידים לחפש אחר מקום לשבות בש"ק הבעל"ט, והילכך החליטו ללכת אל בית מלון ידוע, אשר בעל המלון היה מפורסם לאיש יישר, שאפשר לסמוך עליו בעניני הכשרות וכו', ויהי בחצי היום ונכנסו אליו כל הקבוצה הזאת ויבקשו לשהות בבית מלוננו בש"ק, ויען בעל המלון ויאמר, אשר מכיון שלא הזמינו מראש, והוא כבר הכין הכל לצורכי משפחתו והאורחים, אין ביכולתו לעמוד כעת בחצי היום ולכשל עבורם צרכי השבת, הילכך מבקש מהם בכל לשון שימצאו מקום אחר, לעשות שם את השבת,

החסידים בשמעם זאת התחילו להפציר בו שירחם עליהם, ואף הציעו לו סכום הגון מאוד, ומה גם שבאו כאן באמת שלא כמתוכנן ואך ורק מכיון שחוזרים כעת מן לוייה שהיו שם, וישאל בעל המלון את החסידים, לוייה של מי היה, ויענו ויאמרו של רבינו הרה"ק רבי ישראל מהוסיאטין זיע"א, בעל המלון בשמעו שמע רבינו אמר להם מיד, שמוכן למסור נפשו עבורם, ולהכין להם את כל צורכי השבת, ואל להם לדאוג כלל, ומיד הזמינם אחר כבוד, ונתן להם מפתחות לחדרים, והראה להם היכן יניחו ראשם, והציעו להם לנוח קמעה, לקבל שבת קודש מתוך ישוב הדעת,

החסידים בשמעם כל זאת המה ראו כן תמהו, אך לא הרהיבו בנפשם לשאלו על הדבר הזה, ושמחו מאוד שב"ה זכות הצדיק הגינה עליהם שיהיה להם מקום לשבות בש"ק כדבעי, ויהיה בליל

פרד'ס יהודה - שמה זבולון

ג'ליון 71 תשפ"א

צ"פ

ולקחה את בנה הקטן לביתה, והחליטה בדעתה, שאין לאל ידה להושיעו, חוץ מלפתוח את ספר התהילים ולהתחנן מלפני השי"ת שישלח דברו וירפאוהו, ויהי בעת אמרה התהילים ראתה פתאום על בנה, שהבעת פניו ענתה בו אשר המצב השתפר במקצת, וכך הלך המצב ונהיה טוב יותר,

מיד רצה שוב אל בית הרופא שבדק אותו שוב, ואמר לה, אכן כן, קרה לבנדג נס מן השמים, וכעת יצא מכלל סכנה, ובעז"ה ישורוד המחלה, וכך הווה שאט אט נתרפא לגמרי, וכעת הוא חזק ובריא לעבודתו ית"ש, האב בשמעו זאת, נתרגש מאוד מעיניו הצופיות של רבינו מהוסיאטין זיע"א, מה גם שלא קיבל ממנו אפילו פיתקא עם שם בנו, ושאל לזוגתו באיזה יום ובאיזה שעה, חל השיפור במצב בנם, ותאמר האשה, ביום זה, ובשעה זאת, ואז בדק האב בהכתב שרשם לפניו דיבורי הצדיק, והזמן שרשם לפניו, וראה שהנס נעשה באותו זמן שברכו הצדיק שיהיה לבנו רפואה, ואין לו ממה לחשוש, מיד החליטו לקום ולנסוע להודות להצדיק, ויבוא אביו ואמא אל הצדיק, והודו לו נרגשות, ואף הביאו עימם מתנה הגונה להצדיק, והצדיק ברכם בכל טוב, עד כאן גופא דעובדא, סיפר בעל המלון להחסידים שישבו בהשתוקקות ושמעו להסיפור בקשב רב, והוסיף בעל המלון ואמר: ואותו ילד הניצול ממות לחיים הוא לא אחר מאשר אני בעצמי, והילכך אני יודע שכל חיותי בעולם אך ורק בזכות הצדיק רבינו מהוסיאטין זיע"א, והילכך כאשר אתם חוזרים מן ההלוויה שלו, הרגשתי חובה בעצמי להתזכר להצדיק מעין דמעין מהטובה הגדולה אשר עשה עמדי, זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

הפיתקא נשארה אצלו, ואם כן יוצא שרבינו מהוסיאטין זיע"א, לא קיבל ממנו את הקויטעל כלל, אלא נייר חלק, וכדומה, ומכיון שכן נשתומם עוד יותר על הברכה והדיבורים המוזרים אודות בנו, וירץ מיד שוב אל ביתו נאווה קודש של רבינו, ויאמר לגבאי אשר מוכרח להיכנס שוב, כי עדיין הפיתקא אצלו, ואילו רבינו לא קיבל ממנו פיתקא כלל, הגבאי בשמעו זאת הסתכל עליו ברחמנות, ואמר לו, וכי מה סבור הנך שהרבי צריך דווקא הכתב שלך בשביל לדעת מה אתה צריך, והרי הנך רואה שהצדיק ברכם בכל ענינך הפרטיים גם כן, ואם כן אין אתה צריך כלל להיכנס שוב עם הקויטעל,

אבי בשמעו זאת הרגיש שהצדק עם הגבאי, וחזר בו מיד, והחליט להמשיך במסעו לצורך פרנסתו וכו', ויהי כחלוף כמה שבועות ואבי גמר כל עניני עסקיו, והגיע לעיירתו אשר גרנו בו, ומכיון ששמע ברכה כזאת מן רבינו, החליט שקודם שיכנס להבית ישאל את ידידיו אם שמעו משהו מהקורות בביתו בזמן נסיעתו, אך כולם אמרו שלמיטב ידיעתם הכל בטוב, והחליט להיכנס לביתו, אחרי שדרש בשלום כולם, התיישב עם זוגתו, ואז סיפרה לו זוגתו אשר בנם הקטן עבר נס כפשוטו ממש, ותספר לבעלה כדברים האלה: אשר בעת נסעו כמה ימים אחרי שיצא מן הבית קיבל בנם הקטן חולשה, ונהיה המצב קשה מיום ליום, עד שהלכה להרופא הגדול בעיירה שם, והרופא בדק אותו לעומק, ויען ויאמר להאם, אשר לפי דעתו אין יותר מה לעשות ה"י, ולפי דעתו רק נס מן השמים יכול להשאירו בין החיים, והילכך מבקש ממנה שתיקח את בנה לביתה, מכיון שאין לו תרופה למכתו, האם בשמעה זאת, כמעט ונתעלפה,

ספר דברי אמונה תולדות אהרן שייך להגה"ק בעל נועם אליעזר מסקולען \$2000, סידור ישועות ישראל שהתפלל בו הרה"ק ר' יעקב יוסף מספינקא \$1500, ספר שייך להגה"ק ר' אברהם חיים הורוויץ מפלאנטש חמיו של הדברי יואל מאטמאר, וגם לבנו ר' משה עם כתב יחוס, ספר קיצור ראשית חכמה עם הקדשה ארוכה מהגה"צ ר' יחזקאל שרגא מערץ, מדרש רבה שקיבל הרה"ג ר' זאב וואלף טירנויער מאת הרה"ק ר' יהוסף הלוי ר"ב בעל אור מלא מקאסאן, ספר משיב נפש עם הקדשה ארוכה מהגה"ק מצעהלים חוסט תרע"ג, אגרות משה עם הקדשת המחבר הגאון ר' משה פיינשטיין, ספר ישועות יעקב עם כמה חתימות ר' נתן נטע לגרא מאושפיצין והגה"ק ר' בצלאל שמעון ניימאן בעל פנינים יקרים ועוד, כמה ספרים שייכים להרה"ג ר' משה ארי' פריינד נמאסאר, ספר מן המצר שייך להגה"ק ר' איציקל מפשעווארסק, ספר פרקי דרבי אליעזר עם כמה חתימות הרה"ק ר' חיים שלמה מקאסאן בעל שמועה טובה, ספר לשון חכמים שייך להרה"ק ר' יהודה אסאד חתימות עם הגה"ק \$2500 שתי מכתבים של הרבי המלאך בארה"ב לבנו בחסידות עמוקה \$4500 ספר נועם מגדים רפוס שני עם חתימות הרה"ק ר' שמואל אהרן רובין מקאראטשין ובנו הר' מנחם מענדל וחתנו הר' שלום וואגשאל \$2500 ספר לחם רב שו"ת עם חתימות הרה"ג ר' שניאור זלמן הירשאוויץ תלמידו הגדול של הגאון ר' ישראל סאלאנטער וגם הוא הוציא לדפוס ספר אבן ישראל של ר' ישראל סאלאנטער והגאון ר' חיים מברסק משבח גאונותו וצדקותו בהסכמה לספרו \$2000 ספר רחמי האב שייך להרה"ק ר' יואל זוסמאן מערץ אביו של הרה"ק ר' יחזקאל זצוק"ל \$2500 מכתב כת"י הגאון ר' חנוך הענדג אייגש בעל המרחשת נדיר מאוד, שתי מכתבים של האמרי חיים מוויזניץ להעסקן ר' יצחק לעווין אודות הצלת הרבה יהודים מאחורי הברזל, ספר חסידים באויל שמ"א \$2000, ספר יד שאול על הל' שבועות דפ"ר עם הגהות הגאון ר' גרשון ליטש סג"ל רוזנבוים בעל משיב דברים \$2000, ספר שו"ת מעשה נסים פארזי תרבי"ז עם חתימת וחותמות הר' נחום דוב בער פרידמאן נבד הרה"ק מרוזין, ספר שו"ת חוש השני עם חתימת הגאון ר' יוסף רייזין מטעלו בעל שארית יוסף \$600, שו"ת מים חיים זיטאמיר, מכתב מאת הגאון ר' אליעזר ראבינוביץ המינסקער גדול, מכתב מהגאון מראגאטשוב לחתנו הר' ציטרון, \$3500 מהרה"ק ר' ישראל מהוסיאטין, מהרה"ק ר' יחזקאל מאוסטראווא, מהגאון ר' שך, מהגאון דבר אברהם מקאונא, מהגאון ר' הענקין, קוויטל שכתב החזון איש על אחורי מכתב שנשלחו לו, ספר אדמת קודש שייך להגאון ר' אברהם פאם, ספר משכיל אל דל שייך לבעל מענה שמחה ממאטערסדארף ובנו הר' שמואל, ספר אבל כבד הספר על ר' שלמה קלוגער וחתמות הר' חיים אלי' טייטלבוים מבערגסאם חמיו של הרה"צ ר' מיכאל בער ווייסמאנדל \$1200

בעולם הספרים תמצאו כמה אלפים ספרים שאינם נמצאים והכל מסודר באופן הכי טוב ונעלה והשירות הוא נפלאה

4403 - 16 Ave Brooklyn, NY 11204

הוצא לאור ע"י "עולם הספרים" מרכז העולמי לספרים שאינם נמצאים ולספרים עתיקים וכתבי יד למכירה מטבעות לפדיון הבן ופדיון נפש הגליון מוקדש לקבלת הגליון pardesyehuda1@gmail.com 718 4388414 Seforim World 4403 16 Ave Brooklyn NY 11204